

στὸς μέχρι τοῦ μετὰ δέκα ἔτη συμβάντος θανάτου της. Ἡ λιθία κατέκτησε τὴν καρδίαν τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου 33 ἐτῶν. Καὶ ἐκ τῆς νέας δὲ ἱστορίας μανθάνομεν ὅτι ἡ ὠραία Ἄρτεμις τοῦ Ποατιέ ἦτο 48 ἐτῶν ὅτε ἐνέπνευσε δεινὸν ἔρωτα εἰς τὸν 29 ἐτῶν τότε ὄντα βασιλέα Ἐρρίκον τὸν Β' τῆς Γαλλίας, ὅστις τὴν ἠγάπα μέχρι τοῦ θανάτου του. Ἡ βασίλισσα Ἄννα, σύζυγος Λουδοβίκου τοῦ ΙΓ', ὀκτώ καὶ τριακονταετῆς ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ ὠραιότερα ἡγεμονίς τῆς Εὐρώπης, οἱ δὲ θαυμασταὶ αὐτῆς Richelieu καὶ Buckingham ἐζηλοτύπουσαν δεινότατα ἀλλήλους. Ἡ αἰδιμος Ninon de Lenclos λέγεται ὅτι καὶ ἐν ἡλικίᾳ 72 ἐτῶν ἦτο τόσῳ γήθησα καὶ ἐρασιμῆ, ὥστε πολλοὶ νέοι ἠτοκτόνησαν ἐξ ἀτυχῶς πρὸς αὐτὴν ἔρωτος. Ἡ Bianca Capello ἦτο πλέον τῶν 38 ἐτῶν, ὅτε ὁ πολὺ νεώτερος ἡγεμὼν Φραγκίσκος Μένδικος ἐνυμφεῦθη αὐτῇ ἐν ἔτει 1579 καὶ ἔφερεν αὐτὴν μετὰ μεγάλης πομπῆς εἰς τὴν Φλωρεντίαν. Ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' ἐνυμφεῦθη τὴν Κυρίαν Maintenon 43 ἐτῶν οὖσαν, ἡ δὲ δεσποινὶς Μάρς καὶ ἡ διάσημος Κυρία Ρεκαμιέ ἔφθασαν εἰς τὴν ἰδίως ἀκμὴν τῆς καλλονῆς αὐτῶν « ὅταν ἔγειναν σαραντάρες ».

Εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν εἶνε πρὸ πολλοῦ γνωστὸς ὁ κ. Γουσταῦος Λαφφὼν, ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει πρόεδρος τῆς Γαλλίας, διὰ πολλῶν αὐτοῦ ποιητικῶν δημοσιευμάτων, ἅτινα ἀποπνέουσι θερμὸν καὶ ἀκραίφην φιλελληνισμόν, μαρτυροῦσι δὲ γνήσιαν ποιητικὴν ἐμπνευσιν καὶ μεγάλην τοῦ συγγραφέως δεξιότητα περὶ τὴν χρῆσιν τῆς δημοτικῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἣν ὡς μητρικὴν γράφει ὁ κ. Λαφφὼν. Τῆς ἀξίας αὐτοῦ ταύτης κάλλιστον δεῖγμα, ἀποσταλὴν ἡμῖν, δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ποίημα, μετάφρασιν ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Ratisbonne, ἐν ᾧ ἀπεικονίζεται ὁ ἔθνικος τῶν Γάλλων πόνος ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς Ἀλσατίας καὶ ὁ πόνος τῆς ἀνακτῆσεως αὐτῆς, ὃν ὁ μεταφραστὴς κατώρθωσε ν' ἀποτυπώσῃ μετὰ τέχνης καὶ δυνάμεως, κατ' οὐδὲν ὑπολειπομένης τῆς τοῦ πρωτοτύπου.

Σ. τ. Δ.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΛΣΑΤΙΑΝΗΣ

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ)

Ἔμετις γιὰ σένα νοιώθουμε ἀγάπη καὶ λαχτάρ, Σὺ ὅμως εἶσαι δύστροπη, σκληρὰ καὶ πεισματάρ. Ὅλο θαρρεῖς πῶς εἴμεθα ἐχθροὶ καὶ τύρανοί σου, Κι' εἶνε βαρεῖά τὸ μῖσός σου κ' ἡ περιφρόνησίς σου, Τὰ περασμένα δὲ ἔεχνας, εἶσαι θυμὸ γεμάτη.

— Ἵσως ἐσχάσω μιὰ φορὰ σὺν θάσαστε φευγάτοι.

Γιὰ διές, ἐξανακτίσαμε τὰ φοβερά σου κάστρα, Καὶ τὴ λαμπρὰ σου ἐκκλησίαν ποῦ φθάνει ὡς τὰ ἄστρα. Ταῖς τρύπαις ἐστουπώσαμε ποῦ κάμανε τὰ βόλια. Ἀνθίζουσι πάλι καὶ μοσχιατὰ χύνουσι τὰ περιβόλια, Καὶ ἡ αὐγὴ 'στὸν οὐρανὸ χαμογελᾷ δροσάτη.

— Θὰ 'βρῶ κ' ἐγὼ χαμόγελο σὺν θάσπε πιά φευγάτοι.

Στὴ γῆ σου τόσο ἐλαφρὰ πατοῦμε τὸ ποδάρι, Ποῦ γελαστὸ καὶ φροντωτὸ φυτρώνει τὸ χορτάρι. Τὰ χελιδόνια ἤλθανε 'ς τὴν πρωτινὴ φωλιά τους, Χαρούμενα ἀπλώνουσι 'στὸν ἥλιο τὰ φτερά τους. Καὶ τὰ λελέκια σεργιανοῦν 'ς τῆς χώρας τὸ παλάτι.

— Ἄχι! τὰ καυμένα ἤλιπιζαν πῶς θάσαστε φευγάτοι.

Δυὸ ἀδελφάδες εἶθε σεῖς κ' ἡ δυὸ χαριτωμένας, Μὰ ἡ καρδιά σας μένουσι πάντα γιὰ μᾶς κλεισμένας. Ἐλάτε ν' ἀνταλλάξουμε ἕνα γλυκὸ φιλάκι, Τοῦ Γερμανοῦ τὸ φίλημα δὲν εἶνε δὰ φαρμάκι, Μῆτε 'ς τὰ στήθη του βλαστάν' ὁ δόλος κ' ἡ ἀπάτη.

— Πῶς ν' ἀγαπήσῃ μιὰ καρδιά σὺν εἶν' ἄλλου φευγάτη;

Ὅταν φυσᾷ τὴν χαραυγὴ ἀέρι μυρωδάτο, Ὁλόχαρα τὴν κεφαλὴ τὰ ἄνθη κλίνουσι κάτω. Καὶ τὰ φιλιὰ του δέχονται μὲ διψασμένα φύλλα. Εἰς ἄλλους σεῖς προσφέρετε τὰ δροσερὰ σας μῆλα, Ἄλλοι μυρίζουσι τ' ἄνθη σας, μένουσι γιὰ μᾶς οἱ βᾶτοι.

— Ὡς τώρα λοιπὸν ἔπρεπε νὰ ἦστε πιά φευγάτοι.

Ἦ Ἄλοατία ἀπιστή, ἔχεις κακὸ κεφάλι. Τὸ μῖσός σου σὲ ἐβλάψε καὶ θὰ σὲ βλάψῃ πάλι. Γιὰ συλλογίσου μιὰ στιγμὴ τί μαῦρες ὤραις εἶδες! Γιατὶ λοιπὸν νὰ τρέφεσαι μὲ ψεύτικες ἐλπίδες; Τώρα σὲ σφίγγω, σὲ κρατῶ, κόρη ξανθὴ κι' ἀφράτη.

— Μοῦ σφίγγεις μόνο τὸ κορμί· εἶν' ἡ ψυχὴ φευγάτη.

Ἐν Ἀδριανουπόλει.

GUSTAVE LAFFON

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τινὰ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτελείας τῶν μηχανικῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, δύο ἐξ αὐτῶν, οἱ κκ. Smith καὶ Dorsey παρέσχον διαφερούσας πληροφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς υπογείου θερμοκρασίας. Εἰς τὰ ἐν Καλλιφορνίᾳ μεταλλεῖα τοῦ New Amalden παρατήρησαν παράδοξα φαινόμενα ἐν πληρεῖ ἀντιθέσει πρὸς τὰ συνήθη ἀποτελέσματα. Ἐν αὐτοῖς εἰς βάθος 180 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας ἡ θερμοκρασία εἶνε λίαν ὑψηλὴ, καὶ ἀφ' ἐτέρου εἰς τὸ μέγιστον βάθος τῶν μεταλλείων, 450 μέτρα ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἡ θερμοκρασία εἶνε λίαν ἀνεκτὴ. Ἐτερά τινὰ μεταλλεῖα ἐσημείωσαν ὡς ἐξαιρετικῶς θερμά, ἐν γένει δὲ συνεπέραναι ἐκ συγκριτικῶν παρατηρήσεων, ὅτι ἡ γεωλογικὴ σύστασις τοῦ ἐδάφους ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ἐντάσεως τῶν υπογείων θερμοκρασιῶν. Τὰ ψυχρότερα τῶν μεταλλείων εἶνε τὰ ἐσκαμμένα εἰς τιτανῶδες ἔδαφος, τὰ θερμότερα δὲ φαίνονται ἀνήκοντα εἰς γαιανθρακοῦχον γῆν.

Ἐκπληρῆσεν προξενεῖ ἡ ἀνακάλυψις τοῦ καθηγητοῦ Huxley ἐπὶ τῆς ἰδιότητος τῶν χρωμάτων, ἧτις ἐφαρμοζομένη ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν χρείαις προώρυσται ἴσως νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλην ἐμπορικὴν, καλλιτεχνικὴν καὶ βιομηχανικὴν ἐν ταῦτ' ἀμεταβολήν. Ὁ καθηγητὴς

Haxley διαιρεί τὰ χρώματα εἰς δύο κατηγορίας· εἰς μεγάλα χρώματα καὶ μικρὰ χρώματα. Π. χ. τὸ λευκὸν εἶνε ἡ μεγίστη πασῶν τῶν αποχρώσεων. Τὰ ἐπὶ μέλανα διὰ λευκῶν χαρακτῆρων τετυπωμένα προγράμματα διακρίνονται πολὺ μακρότερον ἢ τὰ ἐπὶ λευκοῦ διὰ μελανῶν σημείων. Γυνὴ λευκὴ ἐνδεδυμένη φαίνεται ὑψηλότερα, καὶ μᾶλλον ὀγκώδης παρ' ὅσον θὰ ἦτο ἂν ἔφερε κυανὰ ἐνδύματα, καὶ ἀκόμη ἠδυσχένη κατ' ὄγκον ἢ ἂν ἐφόρει μαῦρα. Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου αἱ ράπτρια ἀπεφάνησαν ὅτι μέλαινα ἐσθῆς φαίνεται ἐλαττωσὰ τὸ ἀνάστημα. Ὁ Haxley ἀφηγεῖται τὰ περίεργα πειράματα, εἰς ἃ ὑπέβαλε γυναῖκα τινὰ, ἐνδύσασα αὐτὴν διὰ λευκῶν, καὶ εἶτα διὰ μαύρου φορέματος· ἡ κυρία, λευχεύμων, ἐζύγιζε 4 λίτρας περισσότερον ἢ ὅτε ἐφόρει τὰ μαῦρα. Μετὰ τὸ λευκόν, τὸ κίτρινον πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς τὸ μᾶλλον εὐρύτερον τῶν χρωμάτων. Ἀμαξοδρομικὴ τις Ἐταιρία ἐν Νέξ' Ὑόρκη φαίνεται γινώσκουσα ἀπὸ πολλοῦ τὸ μυστήριον τοῦτο, διότι πάντα τὰ ὀχήματα αὐτῆς εἶνε κίτρινοχρόα, «διότι, καθ' ἃ λέγουσιν εἰ τῆς Ἐταιρίας, νομίζει τις ὅτι ὑπάρχει πλεόντερος χῶρος μέσα εἰς αὐτὴν παρὰ εἰς τὰς παλαιὰς μελαμβροφῆς ἀμάξιας». Ὁ αὐστριακὸς στρατιώτης, ἀφ' ὅπου τὴν λευκὴν στολὴν του ἀντικατέστησε διὰ φαιᾶς, ἠλάττωσε τὸ βάρος του κατὰ 10 λίτρας. Ὁ κ. Haxley διατείνεται προσέτι ὅτι ἡ ὑπεροχὴ τῆς λευκῆς φυλῆς ἀπὸ τῆς μαύρης χρεωστεῖται εἰς τὸ χροῶμα, καὶ ὅτι ὁ Εὐρωπαϊὸς ὅστις ἠθέλε συγκατανεῦσαι νὰ καλυφθῆ διὰ λευκῶν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν θὰ ἐκέρδιζε τριῶν δακτύλων ὕψος καὶ 12 λιτρῶν βάρος.

Μέχρι τοῦδε ἡ ἐπιστήμη κατάρθωσε τὴν μέτα-
δοσιν τοῦ ὕδατος, τοῦ φωτός, τοῦ ἤχου, τοῦ ἠλεκτρι-
σμοῦ, καὶ τῶν ἄλλων γινωστῶν ἐν τῇ φύσει δυνάμεων.
Ἡδὴ Ἀμερικανικὴ τις Ἐταιρία ὑπόσχεται τὴν μέτα-
δοσιν φύσους εἰς τὰ ζυθοπολεῖα, σφαγῆα, ξηνοδοχεῖα,
νοσοκομεία, καὶ πανταχοῦ ἐνθά ὕφισταται ἀνάγκη ἐλατ-
τώσεως τῆς θερμοκρασίας. Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο ἡ κτίσις
δεξαμενῶν ἐν αἷς συγκεντρουμένη ἀμμωνία δύναται
νὰ παράγῃ διαχωρῆσιν ἀξιοσημείωτον ταπεινώσιν τῆς
θερμοκρασίας. Ἡ ἀρχὴ κρίνεται ἀπλουστάτη, οὐχὶ
ὁμῶς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐφευρέσεως κατὰ τοὺς εἰδῶ-
τας, ἐνεκα τῆς κατ' ἀνάγκην χρήσεως λίαν ἰσχυρῶν
συσκευῶν πρὸς ἀποφυγὴν πολυαίριθμων δυστυχημάτων.

Περίεργοι παρατηρήσεις ἐγένοντο ἐπὶ τῆς δημοτι-
κότητος προσώπων τινῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, κρινομένης ἐκ
τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον πωλήσεως φωτογραφιῶν
αὐτῶν. Οὕτως ἡ μᾶλλον πωλουμένη φωτογραφία εἶνε
ἡ τῆς πριγκίπισσας τῆς Οὐαλίας, ἡ παριστώσα ταύτην
φέρουσα ἐπὶ τῶν ὤμων ἐν τῶν τέκνων τῆς. Ἐκ τῶν
στρατιωτικῶν ἐπισημοτήτων τῆς ἡμέρας, ἡ εἰκὼν τοῦ
Γόρδωνος εἶνε ἡ μᾶλλον κατὰκλιτουμένη. Ἡ τοῦ
Γλάδστονως ὑπέστη ἔκπτωσιν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα
ἔτη. Καταπληκτικῶς πωλοῦνται αἱ εἰκόνες τῆς Σάρας
Βερνάρ. Ὅταν ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀμερικὴν, ἐκυ-
κλοφόρησαν ἐκεῖ ἐκ Λονδίνου προερχόμεναι, μεθ'
ὅλον τὸ βαρὺ δικαίωμα τῆς εἰσόδου, 50,000 φωτο-
γραφία τῆς, αἵτινες ἐν τῷ ἄμα πωληθεῖσαι, προῦκά-
λεσαν δευτέραν ἀποστολὴν.

Ἐν τινι περισθῆντι καταλόγῳ φαγητῶν τοῦ βασι-
λέως Ἐρρίκου Η' τῆς Ἀγγλίας ἐν ἔτει 1626 καταφα-
ίνεται ὅτι αἱ δεσποινίδες τῆς αὐλῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης

ποσῶς δὲν διεκρίνοντο ἐπὶ ἀνορεξία. Ὁ κατά-
λογος οὗτος, ὅστις καθὼς φαίνεται καὶ ἐξ ἄλλων
ὁμοίων, δὲν μετεβάλλετο συχνά, ἔχει ὡς ἐξῆς:
«Ἡμεῖς Ἐρρίκος ὁ ὄγδοος, βασιλεὺς κ.τ.λ. διατά-
σομεν ὅπως εἰς τὴν ἡμετέραν πολυτίμων καὶ ἀγα-
πητὴν Λαίδη Lucy παρέχονται ἐν τῷ δωματίῳ αὐτῆς
τὰ ἐπόμενα φαγητά· Ὡς πρόγευμα ἐκάστην πρωίαν
ψητὸν βωδινόν, τούρτα ἐκ καρπῶν, ἄρτος 4 λιτρῶν
βάρους καὶ ἐν γαλόνιον ζύθου. Τὴν μεσημέριαν τεμά-
χιον κρέατος κλωνιστοῦ, μερὶς εὐμεγέθους ροστμπίρ,
μερὶς οἰουδήποτε φρικασὲ ἐκ τῆς ἡμετέρας τραπέζης,
ἄρτος 4 λιτρῶν καὶ ἐν γαλόνιον ζύθου. Τοῦ ἑσπέρας
πινακίον ὀσπρίων, μερὶς κρέατος ἀρνείου, γλυκισμὰ τι
ἐκ τῆς ἡμετέρας τραπέζης, ἄρτος 4 λιτρῶν καὶ 1
γαλόνιον ζύθου. Πρὶν ἢ δὲ ἡ δεσποινὶς κατακλιθῆ
εἰς ὕπνον πλακοῦς τις οἰοσθήποτε καὶ ἡμισυ γαλόνιον
ζύθου ἐκ τῆς ἀποθήκης μας.»

Ἀγγέλλεται ἡ ἀνακάλυψις νέας θρεπτικῆς οὐσίας,
ἣτις εἶνε ὁ σπόρος βάμβικος καλλιεργούμενου ἐν Βο-
λιβία. Ἀνυλόμενος ὁ σπόρος οὗτος ἀποδεικνύεται
ὡς ἡ πλουσιωτάτη τῶν νιτρογόνων οὐσιῶν, καὶ προ-
βλέπεται ὅτι ἔθελαι καταλάβει σημαντικὴν θέσιν ἐν τῇ
ἀνθρωπίνῃ τροφῇ, ὡς ἐν τῇ παρασκευῇ τῶν πλακούν-
των, ἔθθα δύναται νὰ ἀντικαθιστᾷ τὸ γάλα. Ἐπὶ τοῦ
παρόντος δύναται νὰ ὠφεληθῆ τὰ μέγιστα τὴν βιο-
μηχανίαν τῆς ζακχαρώσεως.

Οὐδέποτε ἴσως εἶχεν ὑπολογισθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν
ζῶων, τὰ ὅποια εἰς ἀνθρώπος δύναται νὰ φονεύσῃ
εἰς τὸ κυνήγιον, ἐν ὠρισμένῳ ἀριθμῷ ἐτῶν, πρὸ τοῦ
ἐσχάτως δημοσιευθέντος καταλόγου τοῦ ἀριθμοῦ καὶ
εἶδους τῶν ζῶων, αἵτινα ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας
Φραγκίσκος Ἰωτῆρ ἐστέρησε τοῦ ζῆν ἐν τῇ θήρᾳ
ἀπὸ τοῦ 1848 μέχρι τοῦ 1884. Μεταξὺ αὐτῶν κατα-
λέγονται 14,175 φασιανοί, 8,270 πέριδες, 6,456
λαγωί, 4,418 κόνικλοι, 1570 αἰγαγοί, 1404 νῆσσοι,
1279 ἀγρίοχοροι, 807 ἔλαφοι, 377 δορκάδες, 286
ὄρτυγες, 197 ἀλώπεκες, μία ἄρτος, 40 κωκοποῖα
ζῶα, καὶ 1287 σαρκοφάγα πτηνὰ, ὡς ἀετούς, γύ-
πας κτλ.

Ἐν τινι ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀμερικῆς ἀγρονόμος τις
ἀπέκτησε κολοκύνθην ἔχουσαν βάρος 300 λιτρῶν,
ἣτις, ἀφοῦ ἐκενώθη τοῦ περιεχομένου, ἐχρησιμοποιήθη
ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου ὡς σηκὸς διὰ τὸν μέγαν αὐτοῦ
κύνα τῆς Νέξς Γῆς.

Ὁ Ἀγαθόπουλος, γέρον ἤδη, ἦτο εἰς τὴν νεότητά
του ἐρωτόληπτος, καὶ φυλάττει ἀκόμη ἐπιμελῶς τρυ-
φερά τινα ἐνθυμήματα συνιστάμενα εἰς μικρὰς δέσμας
τριχῶν.

— Περύεργον! ἔλεγε προχθὲς ἀνοίγων τὸ κιβω-
τίδιον, ἐν ᾧ φυλάττει τὰ πολυτίμα κειμήλια, καὶ ἀ-
ναστενάζων, περύεργον! Ὅλις ἔχουν περάσει τὰ
ἐξῆντα, καὶ ἀκόμη τὰ μαλλιά των εἶνε μαῦρα!

Ἰατρὸς (νέος). — Καὶ τί ἔχετε λοιπόν, Δε-
σποινίς;

Δεσποινίς. — Τώρα... τίποτε.

Ἰατρὸς. — Τότε διατί μ' ἐφωνάξετε;

Δεσπ. — Δὲν ἤξευρα... πρὶν ἔλθετε εἶχα κάτι
τί· τώρα μοῦ πέρασε...